

ПРОТОКОЛ

№ 416

гр. Пазарджик, 20.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

Съдебни Радка Тр. Биволарова

заседатели: Янка Ал. Коева

при участието на секретаря Ива Чавдарова
и прокурора Б. Ат. П.

Сложи за разглеждане докладваното от КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА
Наказателно дело от общ характер № 20225220200321 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимият М. Г. Р., редовно уведомен от предходното съдебно заседание- явява се лично и със защитника си адв.Г. Ц., редовно упълномощена.

Свидетелят Н. П. С., редовно призован- явява се лично.

Свидетелят С. С. Л., нередовно призован- не се явява.

Свидетелят И. Р. Т., редовно призован- явява се лично.

За РП-Пазарджик се явява прокурор П..

ПРОКУРОРЪТ: Не са налице процесуални пречки. Да се даде ход на делото.

АДВ. Ц.: Да се даде ход на делото. Считам, че няма пречка.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Свидетелят С. напусна залата.

Пристъпи се към разпит на **свидетеля И. Т.**, който е със снета по делото самоличност:

СВ. Т.: Аз не съм посещавал местопроизшествието, както ви казах и предния път, а съм бил само в районното и съм снемал обясненият от лицето М. Р.. Когато съм бил разпитван като свидетел по ДП, съм бил по-подробен по отношение на това какво ми е казал Р., тъй като най-вероятно съм ползвал материалите по преписката- докладната и самите обяснения. Предполагам, че това е причината в съдебно заседание на 05.04.2023г. да съм казал, че вече не си спомням конкретни детайли.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю, че е налице хипотезата на чл.281 ал.1 т.2 от НПК, а именно свидетелят не си спомня, поради което моля да бъдат прочетени дадените от него показания пред разследващ полицай на ДП, тъй като считам, че същите ще допринесат за разкриване на обективната истина.

АДВ. Ц.: Уважаема госпожо съдия, противопоставям се по направеното искане, като не давам от името на подзащитния ми съгласие да бъдат четени показанията на свидетеля, дадени в ДП. Самият той заяви, че когато е бил разпитван, се е ползвал и тогава с докладната записка и материалите по преписката. При разпита си на 05.04.2023г. той беше подробен и обстоятелствено обясни какво си спомня по случая. Отделно от това, при зададен от моя страна въпрос дали при снемане на тези обяснения и при проведена беседа е разяснил правата на подзащитния ми по чл.97 ал.1 предл.1-во от НПК свидетелят заяви: „Не си спомням дали съм го обяснил това. Нямам спомен дали съм му разяснявал права“, поради което смятам, че както твърди подзащитният ми, правата му са нарушени още тогава при провеждането на тази беседа, така че възразявам и на това основание да бъдат четени показанията на свидетеля, дадени в ДП. Също така, практиката на ВКС е, че не следва да бъдат приобщавани и приемани като годно доказателствено средство свидетелски показания на полицейските служители, които са нарушили правата на дадено лице при провеждане на беседа и

снемане на обяснения.

СЪДЪТ, след внимателен прочит на материалите по делото, установи, че дадените от св.Т. в проведеното на 05.04.2023г. открито съдебно заседание показания се характеризират с известни непълноти, касателно дадените пред него, в хода на проверката по делото, обяснения от страна на подс.М. Р.. В този смисъл, доколкото и в днешното съдебно заседание свидетелят Т. потвърди, че не си спомня вече конкретни детайли във връзка със споделеното от подс.Р., съдът намира, че са налице предпоставки за прилагане института на чл.281 от НПК- прочитане показанията на св.Т. от ДП. В същото време и предвид изразеното от страна на защитника на подсъдимия несъгласие това да бъде сторено, съдът намира, че следва да прочете показанията на свидетеля на основание чл.281 ал.4 вр. ал.1 т.2 пр.2-ро от НПК. Само за пълнота на изложението съдът следва да посочи, че преценката за годността и достоверността на свидетелските показания е предмет на изводите, дължими в крайния съдебен акт.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА на основание чл.281 ал.4 вр. ал.1 т.2 пр.2-ро от НПК показанията на свидетеля И. Т., дадени пред разследващ полицай и находящи се на л.89 от ДП.

СВ. Т.: Поддържам това, което съм заявила в разпита си тогава.

В залата влиза свидетелят Н. С..

Сне се самоличността на **свидетеля**, както следва:

Н. П. С. – роден на ****г. в гр.Пазарджик, живущ в гр.Пазарджик, ****, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, неосъждан, ЕГН: *****, без родство с подсъдимия.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Н. С.:

СВ. С.: М. Р. го познавам, но точно откога, не мога да кажа, от доста години го познавам. Познати сме с него. Към 2020г. сме били в обща

компания, излизали сме заедно. Към 2020г. нямам никакъв спомен с какво се е занимавал М. и дали е работил, или не.

Ако става въпрос за въпросната вечер, заради която съм тук, бяхме заедно тогава. Помня, че беше май месец 2020г. Ние тогава бяхме в период, в който поС.но излизахме заедно, защото и двамата се занимаваме с коли и мотори и сме имали общи познати. Излизали сме по кафета, въртели сме с моята или неговата кола из града.

Конкретната вечер бяхме с неговата кола „Мерцедес“, с пазарджишка регистрация, сив на цвят. Мисля, че бяхме само двамата. Въртяхме из града вечерта, след 22ч. е било със сигурност. След разговор тогава или предварително, нямам спомен вече, решихме да откраднем един катализатор. Нямам спомен как е станало на въпрос и как сме стигнали до тази тема за катализатора. Аз знаех къде е този катализатор. Бях видял колата-„Фолксваген Поло“, която не се караше от месеци и се намиреше зад ул.“С. Караджа“, преди ДГ „Слънчо“. Колата беше паркирана там. Аз живея близо и затова съм видял колата. Същата вечер не съм знаел на кого е колата. Не помня дали съм му разказвал подробно на М., че съм виждал колата и че тя не се кара. Предложих да откраднем катализатора на тази кола. Не помня точно какво ми е отговорил М., но помня, че се съгласи. За целта трябваше да взема от къщи крик и инструменти за демонтиране на въпросния катализатор. Затова ние първо отидохме до къщи, откъдето взех крика и инструментите. После обикаляхме и сигурно сме правили мохабет. Изчакахме сме да стане по-късно вечерта и отидохме да демонтираме катализатора. И двамата знаем как се демонтира катализатор, защото се занимаваме с автомобили, като хоби ни е било.

Отидохме на място, но не спряхме до колата с катализатора, а паркирахме колата на М. на главния път на ул.“С. Караджа“. После отидохме пеша при колата с катализатора. Там вече не помня кой от двамата я е вдигнал на крик. Помня, че аз отрязах катализатора, а М. седеше до мен и наблюдаваше. Аз бях отдолу под колата. След това си спомням, че отнякъде дойде патрулка. М. я видя първи патрулката, аз бях под колата и свалях катализатора. М. ми каза, че идва полицейска кола и двамата побягнахме в различни посоки. Не сме се разбирали за това предварително, а просто инстинктивно така се случи. Нямам спомен тогава какво стана с катализатора.

Мисля, че беше вече свален. Нямам спомен дали е бил хвърлен от нас някъде. Колата остана вдигната на крик. С М. не знам какво се е случило, след като побягнахме в различни посоки. Аз се прибрах, но не вкъщи, а на друго място. На следващия ден помня, че отидох в полицията сам, но дали ме призоваха те или по собствено желание отидох- не помня. Помня, че моите родители ми казаха на сутринта, че са ме търсили от полицията около 03:30-04:00ч. и след това аз се явих в полицията. В полицията ме разпитаха какво е станало, но нямам никакъв спомен какво съм казал там. С М. също нямам спомен дали сме се видели тогава.

После същият този катализатор го купих. Открих на кой е колата. Оказа се, че е на една жена от нашия квартал. Разбрах, че се продава колата и реших да я закупя, но тъй като имаше неплатени данъци, така и не стигнахме до сделка и затова купих само катализатора. За закупуването на катализатора разговарях с мъжа и жената, на които е колата. Купуването на катализатора стана пред дома им. Нямам спомен какви пари дадох за катализатора. Той ми трябваше, защото препродавах коли и части тогава. Не съм молил въпросната жена и мъжа да оттеглят обвинението или да не подават жалба срещу мен.

След това със сигурност сме говорили с М., но нямам спомен дали сме говорили нещо за тази случка. Най-вероятно сме говорили тогава, но вече не си спомням какво сме си говорили след това. Минали са 4 години почти.

Този катализатор, ако го бяхме откраднали, щяхме да го продадем. Щяхме да отидем някъде, където изкупуват катализатори, и да го продаваме. Един такъв катализатор към онзи момент е бил на цена от сорта на 500 лв. Към днешна дата цената е много по-ниска.

Въпросната вечер бяхме спрели колата на М. на ул.“С. Караджа“. Не знам дали М. си е взел колата след това. Вътре в колата бяха личните ми карти, ключовете за вкъщи. Всички тези неща бяха взети от полицията и после ми ги върнаха. Имах две лични карти, защото едната я бях изгубил и си изкарах нова, но след това намерих старата и трябваше да отида до полицията да я върна, но още не го бях направил.

Аз разказах на М. за въпросния катализатор, както и че знам, че колата не се кара и можем да откраднем катализатора. Кой е подхванал темата за катализатори не помня. Той много добре разбра къде е катализаторът и какво ще правим с него. Тези инструменти, които ги взех от нас, са мои. Докато аз

бях под колата, М. стоеше в радиус на 2-3 метра от мен. Имаше задача, ако види някой минувач или полиция, да ми каже, за да излезна отдолу. Бяхме се разбрали така.

Познавам лица с имена И. С. Т. от с.Добровница и Т. Т. Т. от с.Добровница. Въпросната вечер видях, че те минаха с автомобила на И.. Не си спомням кога точно съм ги видял. Беше същата вечер. Техният автомобил мисля, че беше „Пежо 206“, той е на И.. Знаех, че те излизат заедно тогава. Предположил съм, че и Т. е в колата, макар, че не го видях ясно. След като колата беше вдигната на крик аз видях колата на И. и предположих, че вътре е и Т.. Видях, че колата на И. минава по ул.“Веслец“. Тази кола добре я познавам. Не е спирала тяхната кола, а просто мина от там.

От момента, когато отидохме до колата с катализатора, вдигнахме я на крик, докато бях отдолу, до момента, когато дойде полиция, са минали около 15-20 минути. Автомобилът на И. мина през тези 15 минути. Аз просто видях колата и предположих, че в нея са И. и Т..

Лице с имена А. А. не познавам. И. и Т. нямам представа с какво се занимават. Тях ги познавам от с.Добровница. Просто видях, че минават от ул.“С. Караджа“ в посока с.Добровница. Споделих го това на М., че съм видял колата. Той не си спомням какво ми е казал. Не знам дали и той е видял техния автомобил. Аз си спомням, че докато колата беше вдигната на крик, ние видяхме фарове и се скрихме зад оградата на детската градина, докато минат. Ние се скрихме, за да не ни видят, че крадем. Колата с катализатора вече беше вдигната на крик. Не знам кой е предложил да се скрием зад оградата. Изчакахме ги да минат, не помня кой от двамата отиде и пребяга до главната улица „С. Караджа“, за да види накъде ще продължи тяхното движение- в посока Добровница или ще останат някъде из квартала. Те като минаха покрай нас, дали са забавили движението, не мога да кажа. Има знак „стоп“ там и сигурно са забавили. Дали са осветили и са ни видели- не мога да кажа. Аз видях, че продължават в посока към Добровница, но не видях дали са продължили наистина натам или са останали в града. Техните фарове светеха, но това не пречи да се види номерът- беше пловдивска регистрация. Не са ни заслепявали фаровете, виждаше се номерът на колата. Знам много добре „Пежото“ на И., защото те са ми комшии с Т. в Добровница. Помня регистрационния номер, че е пловдивски, но цифрите- няма как да се сетя за

тях. След като видяхме колата, видях, че са двама човека вътре и затова предположих, че това са И. и Т., защото само тях съм виждал с колата.

Разбрах, че М. е съгласен да дойде с мен да откраднем катализатора, защото той ми каза: „добре“, „става“ или нещо от сорта. По никакъв начин не е казал: „не, не съм съгласен“. Точните думи не ги помня вече. Щом сме го направили, най-вероятно ми е казал, че е съгласен, но какво точно ми е казал или направил, не си спомням. Знам, че М. е наясно какво е катализатор и как се сваля, защото и друг път сме говорили на тази тема- за катализатори, коли и авточасти. Не помня той какво ми е обяснявал, но помня, че знаеше много добре какво е катализатор. Не знам дали е знаел той как физически се сваля катализатор. Мисля, че е знаел, че катализатор може да се продаде на пункт. Той се занимаваше с мотопеди, мотоциклети- купува, препродава, ремонтира. Той за мен е технически грамотен, когато става дума за коли. Не сме работили с него съвместно. На мотопедите и мотоциклетите има катализатори, но на тези, с които се е занимаваше той, не е имало. Такива почнаха да вкарват след 2015 година и те са скъпи, затова той не е имал възможност да се занимава и да търгува с тях. Тези, с които той се е занимавал, не са имали катализатори.

След този случай с М. малко се отдалечихме един от друг, а и мисля, че той замина за чужбина след това. Имам предвид, че не сме контактували. В момента нямаме лоши отношения. Спряхме да контактуваме поради негово желание или най-вероятно на родителите му, след като разбраха за случката.

Когато сложих крика, М. стоеше до мен през това време и пазеше. Не мога да си спомня със сигурност точният разговор, който сме провели с М. за това как той да стои прав до мен и да пази.

Първоначално отказах да давам обяснения, защото така се бях консултирал с адвокат.

Не знам дали Т. е бил съученик с М.. М. също познава тези хора- И. и Т.. Не знам в какви отношения е той с тях. Не сме коментирали това и тогава, и към този момент.

Аз първо дадох капаро за въпросния катализатор на жената, а останалата част я платих на нейния мъж. Той си дойде от София и ми го даде. Аз поисках да купя цялата кола и впоследствие им предложих да купя само катализатора. Капарото беше 100 лв. и жената каза, че с тях ще си плати

наема. Нямам спомен да съм купувал лакомства на децата им. Със сигурност катализаторът е бил вече върнат от полицията, когато дадох 100 лв. капаро, защото го видях у тях. Дадох първо само карало, защото към момента няха толкова пари да го платя целия. След около седмица отидох втори път и тогава се срещнах с мъжа и на него му дадох остатъка от 300 лв. или нещо от сорта. Не помня дали 300 или 400 лв. беше цялата сума за катализатора.

Аз лично не съм плащал наема за дома на мъжа и жената.

Жената ми показва катализатора. В дома на това семейство съм ходил два пъти- за капарото и после да платя и взема катализатора. Ние с жената говорихме, но тя не беше много адекватна. Чрез нейния телефон говорих с мъжа ѝ и с него контактувах за катализатора реално. Жената не беше много адекватна. Аз ходих там сам.

С решението ми да купя катализатора М. Р. не е бил наясно.

ПРОКУРОРЪТ: Аз не държа на разпита на неявИ. се свидетел С. Л.. Давам съгласие да се прочетат неговите показания по реда на чл.281 НПК, въпреки че смятам, че този свидетел няма да изясни нищо, което да е по предмета на доказване.

АДВ. Ц.: Уважаема госпожо съдия, считам, че този свидетел следва да бъде разпитан, защото същият установява факти и обстоятелства, свързани с това- ходил ли вече свидетелят С. в дома им, защо и какво знае във връзка със ситуацията досежно колата на неговата майка, тъй като е собственик на процесния катализатор, като считам, че този свидетел също ще ни даде яснота и ще проверим чрез неговите показания свидетелската годност на свидетеля Н. С., тъй като считам, че от разпита му в днешното съдебно заседание има доста неясноти и противоречия с думите и разказаното от пострадалата, нейната дъщеря и съпруга. Какво ще каже свидетелят, който не е редовно призован за днешното съдебно заседание, не мога да кажа и дали има противоречия или не, но производството протече дълъг период и отлагането с един месец няма да забави толкова приключването на това производство.

Аз не давам съгласие за четене на неговите показания, тъй като смятам, че свидетелските показания и свидетелите трябва да бъдат разпитани устно и непосредствено. С оглед на това, че вече е бил веднъж редовно призован и

тогава имаше проблем с часа и беше изменено съдебното заседание и поради това смятам, че дори да е бил тук в сградата, той не е имал възможност да бъде разпитан.

СЪДЪТ намира, че по делото няма факти, за чието доизясняване да са нужни показанията на св.С. Л.. Поради това, съдът намира, че следва да заличи като свидетел по делото С. С. Л..

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ЗАЛИЧАВА като свидетел по делото С. С. Л..

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания.

АДВ. Ц.: Моят подзащитен иска да бъде изслушан.

Пристъпи се към изслушване обясненията на подсъдимия М. Р.:

ПОДС. Р.: Същата вечер, когато се случи тази случка, аз се бях разбрал с Н. С. да излезем, но не знаех, че става дума за кражба на катализатор. Забрах Н. от тях и се разкарвахме двамата из Пазарджик с моята кола- „Мерцедес Ц200“. Разкарвахме се до полунощ и Н. каза да отидем до тях пак. Не си спомням за какво е искал да отиде до тях. Той се качи сам до тях. Като слезе, носеше крик, клещи и отвертка. По принцип знам, че Н. се занимава с коли на части и препродава коли, и затова не съм обърнал внимание за какво му трябват. После Н. ми каза да спра на ул.“С. Караджа“. Той слезе и взе крика, клещата и отвертката. После двамата отидохме при колата с катализатора, която беше паркирана до училището. Аз не знаех, че това не е негова кола. Реших, че колата си е негова- на Н.. Не съм обърнал внимание колко е часът, просто не съм се усъмнил, че може да се извършва някаква кражба. Отидохме при колата, Н. я вдигна на крик. Каза, че ще сваля една част. Не съм знаел дали става дума за кражба. Аз бях до него и си седях просто до колата. Н. беше под колата. Той отрязва част от гърнето. Видях това с очите си. Не знаех, че я краде. Точно когато свали катализатора от колата, полицията дойде. Н. тръгна да бяга в посока към моята кола, която бяхме оставили на булеварда. Аз не знаех какво се случва и побягнах, защото видях, че ми няма личната карта в портмонето. Побягнах в паниката заради личната карта. М. взе

свалената част с него и побягна към моята кола, а аз побягнах към оградата на градината, за да мога да се скрия. От паника го направих това, заради личната карта. По едно време видях, че полицаите бяха зад мен. Спрях и си признавах пред тях какво се е случило. Обаче полицаите ме накараха да напиша някои работи, за които не знаех какви са последствията. Аз го направих от паника-бях се уплашил. Не са ме били. Не са ме заплашвали полицаите. Някой ми диктува какво да пиша, но не помня кой полицай, а аз написах не точно каквото ми диктуваха. Задаваха ми въпроси, които бяха свързани с кражбата и аз от уплах не исках да кажа други работи, за да не ме бият, защото бях малък.

Аз казах на полицаите името на Н.. Казах им абсолютно всичко за него. Пред полицаите не си спомням дали съм описал какво точно е направил той. Мисля, че им казах, че е бил под колата. Когато полицаят тръгна да ме гони, съм избягал 5 или 10 метра, прескочих оградата и спрях, защото видях, че няма накъде. Имаше момент, в който полицаят ми каца „спри“ и аз съм продължил да бягам. Изплаших се и заради това го направих. Никога не ме беше гонила полиция. Аз тогава бях на 19 години и бях ученик в Механото в 12-ти клас.

Т. Т. го познавам. Той ми беше съученик. Ходил съм при Т., той е автомонтьор. Ходил съм да ми прави коли. Аз имах вече тогава книжка и имах кола- „Мерцедес Ц200“. Аз към онзи момент се занимавах предимно с моторетки. Поправях ги- като се запуши карбураторът, трябва да се разглоби и отпуши. С това се занимавах. С Т. така се запознахме. Той ми беше комшия и се знаехме.

След случилото се не си спомням дали сме коментирали случая с Т.. Въпросната вечер, когато беше вдигната колата на крика, Ники ми каза, че Т. минава. Не мога да кажа дали е бил сам Т., или е имало друг с него. Нямам отговор на въпроса защо сме се скрили от Т.. Ние се скрихме зад оградата. Ники ми каза: „Дай да се скрием, че минава“. Той беше отдолу под колата и видя фаровете на колата на Т. и излезе. Колата мисля, че мина покрай улицата и после нямам спомен накъде е отишла, не помня. Не е спирала колата. Не знам дали е намалявала скоростта, но там има дупки по принцип. Скрихме се от Т. зад оградата и после пак отидохме при колата с катализатора. През това време с Н. не сме си говорили, защото той беше под колата.

Не съм се усъмнил, че може да се извършва кражба. Не съм виждал друг път Н. да сваля катализатори от други коли. Не съм знаел дали е негова колата, или на някой друг. Не съм го разпитвал. Заради това не се усъмних.

Когато полицията ме спря, нищо не са ми разяснили полицаите, а просто ми казаха- „това и това сте правила“. Аз бях в шок и не знаех какво се случва.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания.

АДВ. Ц.: Аз считам, че има съществени противоречия в показанията на свидетеля С. и обясненията на подсъдимия Р. досежно това дали С. е казал каква е неговата идея, че иска да сваля катализатор или някаква друга част, на кого е тази част и тази кола и М. Р. бил ли е наясно какво ще се случи въпросната вечер и какво е отговорил и как е отговорил. Смятам, че в тази част има съществени разминавания и правя искане за провеждането на очна ставка.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставям.

СЪДЪТ намира, че искането на адв.Ц. е основателно. Действително са налице противоречия по посочените пунктове в показанията на св.Н. С. и обясненията на подс.М. Р. и в този смисъл единственият начин, по който могат да бъдат преодолените същите, е провеждането на очна ставка.

Водим от горното и на основание чл.143 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА провеждането на **очна ставка между свидетеля Н. С. и подсъдимия М. Р..**

СВ. С.: Познавам подсъдимия Р.. В приятелски отношения сме.

ПОДС. Р.: Познаваме се. Били сме в приятелски отношения. На „здравей и здрасти“ сме.

СЪДЪТ: Св.С. казал ли е на подс.Р. за какво отиват до автомобила на пострадалата и защо ще се сваля от него катализаторът?

СВ. С.: Да, казал съм му, че можем да отидем да откраднем катализатора и заедно отидохме с тази умисъл. Той се съгласи на това. Не съм

му казвал, че това е моя кола. То е ясно, че е чужда кола.

ПОДС. Р.: Не знаех, че ще се извършва кражба. Абсолютно нищо не ми е казал. Просто ми каза, че ще си вземе инструментите да си свали част. Не съм знаел дали колата е негова, или чужда. Не съм знаел, че се отива да се прави кражба.

СЪДЪТ: Казвал ли е св.С. на подс.Р. да стои, докато сваля катализатора, за да не дойде някой?

СВ. С.: Казах му да стои и да наблюдава, ако някой идва пеша или с кола, за да може да ме предупреди и да не види кражбата.

ПОДС. Р.: Не ми е казвал така.

СЪДЪТ: Защо, когато мина колата на И. Т., се скрихте зад оградата на детската градина?

СВ. С.: Скрихме се, защото колата беше вдигната вече на крик и ако ни бяха видели, щяха да разберат, че извършваме кражба.

ПОДС. Р.: Скрихме се, защото Н. каза да се скрием. Не съм разбрал, че става въпрос за кражба. Така ми е казал и така съм направил.

СЪДЪТ: Защо тръгнахте да бягате, когато дойде полиция?

СВ. С.: Защото бяхме извършили кражба и искахме да избягаме.

ПОДС. Р.: Защото дойде полиция, когато Н. вече беше свалил частта и полицията видя. Аз тръгнах да бягам, защото видях, че той бяга. Усетих се, че нямам лична карта и побягнах. Не съм знаел, че той прави кражба.

ПРИКЛЮЧИ ОЧНАТА СТАВКА.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания. Аз изразявам готовност да приключим делото със споразумение, което ще доведе до по-благоприятни последици за подсъдимия.

АДВ. Ц.: Аз също нямам искания. Аз смятам, че от събрания по делото доказателствен материал прокуратурата няма как да знае какъв ще е крайният акт на съда. Аз като защитник никога не съм си позволявала да изразявам становище от името на клиента ми, поради което моля да ми дадете възможност да говоря с клиента ми.

СЪДЪТ дава 5 минути почивка и възможност на страните да разговарят.

АДВ. Ц.: Изслушахме предложението на прокурора и обсъдих предложението с моя подзащитен, но той е категоричен, че няма авторство в извършване на деянието.

На основание чл. 283 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства по делото, приложени по ДП № 383/2020г. по описа на РУ на МВР-Пазарджик.

На страните се **предявиха веществените доказателства**: 1 бр. автомобилен крик, 1 бр. отвертка 1 бр. метални клещи и 1 бр. лична карта.

Страните /по отделно/: Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо председател и съдебни заседатели, поддържам изцяло внесения ОА. Считам, че всички доказателства, събрани в съдебното следствие, са в подкрепа на обвинителната теза. По несъмнен начин се установи фактът на извършеното и неговото авторство, а именно, че на 12.05.2020г. подсъдимите М. Р. и Н. С., чрез използването на технически средства, са направили опит да отнемат чужда движима вещ- 1 бр. катализатор от владението на Н. И. Н.. След проведеното съдебно следствие фактическата обстановка, описана в ОА, остава непроменена, поради което няма да я преповтарям. Що касае доказателствата, считам, че те водят до единствен и непротиворечив извод за съпричастност и на двамата подсъдими.

От разпита на полицейския служител А. Б. стана ясно, че е получил сигнал за извършена кражба на катализатор и заедно с разследващ полицай е посетил местопроизшествието. При това ясно е възприел точното местоположение на инкриминираната вещи и техническите средства, с които е извършено неговото изрязване от шумозаглушителната уредба на

автомобила. На място е провел разговор с подсъдимия Р., при което последният без колебание съобщил, че е имал съучастник- Н. С.. Подробно е описал начина на отнемане на катализатора и последващите действия, когато са потегЛ. при вида на полицейските служители. Изложеното тогава от подсъдимия Р. се потвърди и от наличието на документи и вещи в автомобила, издадени на името на другия подсъдим С.. Обстоятелството, че и двамата са участвали в изпълнителното деяние, се потвърждава от сигнала, подаден на тел.112 от свидетеля И. Т., който съобщил, че се извършва кражба от две лица. При това той разпознал намиращия се до автомобила М. Р., за който бил чувал по-отдавна, че се занимавал с кражба на автомобил. В същия смисъл са и показанията на Т. Т., който също разпознал близо до автомобила подсъдимия Р. и това, че в 02 ч. след полунощ е имало автомобил, който бил вдигнат на крик. Не е без значение, че подсъдимият Р. бил съученик със свидетеля Т.. Така, в един следващ ден, подсъдимият се похвалил на своя съученик, че бил заловен от полицаи да извършва кражба на катализатор, а самата кражба била иницирирана от негов приятел, който избягал от мястото. Описал е подробно случая, при което на Т. станало ясно, че ставало дума за същия случай, при който е подал сигнал до полицията.

Безспорно е установено, че деянието е извършено в условията на съучастие, тъй като по крика е била открита дактилоскопна следа, която съвпада със следите на пръстите на Н. С.. Доказателство за съпричастността на С. към инкриминираното деяние е и обстоятелството, че същият е посетил жилището на Н. Н. и е предложил определени облаги, срещу които същата да заяви, че демонтирането на катализатора е станало с нейно съгласие. В подкрепа на обвинителната теза, че в инкриминираното деяние са участвали и двамата подсъдими са показанията на полицейския служител И. Т., който първоначално е получил сигнал за кражба от две лица. Пред него Р. отново подробно е описал начина на извършване, а и мястото на извършване, както и дейтелността на всеки един от двамата подсъдими.

Показанията на всички коментирани свидетели са последователни, логически свързани и непредубедени, а част от тях и незаинтересован и добросъвестно излагат факти, свързани със съпричастност на двамата в извършване на кражбата. Тези показания кореспондират и с останалите доказателства по делото. От абсолютно обективните доказателства, в които не може да бъде открит никакъв субективизъм, какъвто би могъл да се съдържа

в свидетелските показания, е именно приложена дактилоскопна експертиза, при което категорично следва да се приемат за достоверни показанията, а именно, че деянието е извършено и от двамата подсъдими при описаното разпределение на ролите.

Относно правната квалификация и съставомерността на деянието, въпреки че в НК няма предвидени привилегироваи състави за маловажен случай, считам да отбележа следното. Съгласно Постановление на ВС от 1971г.: „По-ниската степен на обществена опасност следва да се определи, с оглед малката стойност на предмета на кражбата, от липсата или незначителността на вредните последици, а така също и с оглед други обстоятелства, характеризиращи деянието и дееца, преценени в съвкупност и взаимна връзка. /цитира/. Считам, че в случая сме изправени точно пред тази хипотеза. В унисон е Решение № 93 на 2-ра н.к. на ВС, който е имал повод да отбележи, че когато предметът е част от обща вещ и неговата липсата прави невъзможно ползването на цялата вещ, са налице вредни последици и деянието не може да се квалифицира като маловажен случай. Въпреки малката стойност и обстоятелството, че е налице опит, налице е и утежняващо вината обстоятелство, а именно вещта не е била поставена под поС.ен надзор. Същата е била отделена чрез извършването и повреда на МПС, което довело до допълнителни разходи за пострадалата, макар да не е било посочено това като квалифициращ признак.

Може да се направи извод от събраните в хода на съдебното следствие доказателства, че извършеното от двамата подсъдими едва ли е изолиран случай. Основание да се стигне до този извод е, че двамата са се снабдили със специфични инструменти- клещи с режеща верига, което не може да бъде предназначено за друго, освен за срязване на метални елементи. Част от свидетелите казват, че подсъдимите са известни с това, че се занимават с кражба на катализатори. Това е в подкрепа на обвинителната теза.

Що се отнася до обясненията на подсъдимия Р., считам, че същите не следва да се кредитират като достоверни, а като израз на защитна позиция. Стана ясно, че при вида на полицейските служители същият е побягнал и се е оттеглил в посока, по негови думи, към детската градина, където впоследствие са били открити и катализаторът и инструментите, послужили за изрязването му. Също така, може да се достигне до извода, че Р. е

съпричастен и следва да се има предвид поведението му при възприемането на приближаващия се автомобил, управляван от свидетеля Т.. Инициативата двамата да се укрият и да не бъдат забелязани, не само от полицията, но и от други лица е била от подсъдимия Р., който стоял и пазел С. докато е демонтирал катализатора.

Ето защо, моля, да се произнесете със съдебен акт, с който да признаете подсъдимия Р. за виновен за престъплението, с което му е повдигнато с ОА обвинение и да му наложите наказание, ориентирано под минимума, предвиден в закона, а именно- наказание от 7 месеца лишаване от свобода, като предлагам същото да бъде отложено за изпитателен срок от три години. Считам, че в случая наказанието следва да бъде определено при наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, а именно- чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, обстоятелството, че деянието е останало във фазата на опита, както и ниската възраст на подсъдимия. В случай, че го признаете за виновен, моля, да възложите в негова тежест и сторените по делото разноски.

АДВ. Ц.: Уважаема госпожо председател и съдебни заседатели, настоящото производство е образувано по отношение на един катализатор, който е отнет от владението на пострадалата Н. Н., без нейното знание и съгласие. Иницирано е от РП-Пазарджик посредством внасяне в РС-Пазарджик на ОА. От събраните по делото многобройни гласни и писмени доказателства аз считам, че по един безспорен и категоричен начин се установи, че написаното и твърдяното от представителя на РП-Пазарджик не съответства на действително случилото се досежно подзащитния ми Р.. В ОА е посочено, че в процес на разговор на 11.05.2020г. между двамата обвиняеми се формирало решение да извършат кражба на катализатор от шумозаглушителната уредба на автомобила. От събраните многобройни гласни доказателства по един безспорен и категоричен начин се установи, че дори да е имало някакво решение, което да е формирало действия и извършване на кражба на катализатор, то това е било само и единствено от страна на подсъдимия С., към настоящия момент свидетел в производството. Именно той е бил този, който е взел решение да извърши кражба на катализатор. Н. С. е бил този, който предварително е подготвил техническите средства, които са лична негова собственост, а именно веществените доказателства- крик, верига и отвертка. Н. С. е бил този, който предварително

е небелязал процесния автомобил, собственост на пострадалата Н., от който евентуално би могло да се свали катализатор. Н. С. е този, който реално е подготвил, взел е решение да бъде извършена тази кражба със съответните технически средства. За съжаление в неподходящия момент, по неподходящото време, се е оказал и подзащитният ми Р., като считам, че с оглед единствено ниската му възраст към онзи момент е бил въвлечен от С. в извършване на кражба на катализатор. Описаното и посоченото в ОА, че у двамата се е формирало решение да извършат кражба, представлява само предположения и догадки от страна на държавното обвинение, които не бяха доказани в настоящия процес. Няма как да се съглася и с описаното в ОА, че след като се уверили, че в района няма никой и действията им не се наблюдават от други хора, поставили подемен крик под предната част на автомобила и го повдигнали, като по този начин осъществили достъп до катализатора. Със съвместни УСИ. започнали чрез изрязването му да го отделят от останалата част на шумозаглушителната уредба. От събраните множество гласни доказателства, включително разпитът на свидетеля С., от обясненията, които чухме на подзащитния ми Р., както и от изготвената в ДП експертиза на дактилоскопни следи, която беше оспорена в съдебното производство и беше изготвена и приета без възражение по делото друга дактилоскопна експертиза от друго вещо лице, по един безспорен и категоричен начин се установи, че автор на описаното деяние в ОА е само и единствено подсъдимият С.. Дактилоскопните следи, които са изолирани от крик, който е приобщен като веществено доказателство, са открити само и единствено у подсъдимия С.. Никъде, в нито едно от веществените доказателства, които са приобщени към материалите по делото, не е изолирана дактилоскопна следа, която да води до извод, че подзащитният ми Р. има някакво авторство в така повдигнатото обвинение. Нито от свидетелските показания, нито един свидетел не установи, че подзащитният ми Р. предварително е бил наясно, че участвал съвсем умишлено в извършването на кражба на катализатор.

Моля, да имате предвид, че още на 20.05.2020г. с приемо-предавателен протокол, изготвен от разследващ полицай С.а, процесният катализатор е бил върнат на пострадалата Н.. Никъде в ОА не се споменава, че процесният катализатор е върнат на пострадалата. Още в ДП е направено искане деянието, без значение на неговото авторство, да бъде квалифицирано от

кражба по чл.195 в такава по чл.197 от НК. Наблюдаващият прокурор, който е наблюдавал разследването по ДП, на 21.07.2021г. с нарочно постановление е дал указания на разследващия полицаи да бъде преквалифицирано деянието в такава по чл.197 от НК, тъй като са налице основанията за това. Съгласно чл.197 от НК, ако до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд откраднатата вещ бъде върната или заместена, то деянието следва да бъде преквалифицирано. Още на 20.05.2020г. откраднатата вещ е била върната на пострадалата. Именно в изпълнение на законовите разпоредби наблюдаващият прокурор е дал указания да бъде преквалифицирано и самото деяние. Незнайно защо по необясними за мен причини, разследващия полицаи не е изпълнил дадените указания от наблюдаващия прокурор. Незнайно защо и по необясними за мен причини, в ОА, въз основа на който е започнато наказателното производство, е посочено, че деянието е извършено като такава по чл.195 ал.1 т.4, във вр. с чл.194 ал.1 НК. Считам, че това безспорно е установено.

При правилното решаване на делото и при определяне отговорността на подзащитния ми Р., при даване правилния отговор има ли той въобще нещо общо със случилото се и следва ли да носи някаква отговорност, следва да бъде направен един много детайлен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. В докладната записка, изготвена от А. Б.- разузнавач 5-та степен, служител към РУ-Пазарджик, ясно се чете следното: „Проведе се разговор със задържания М. Р., който заяви, че бил със Н. С. и Н. го е помолил да му помогне да свършат една работа. Там Н. му качил в автомобила два крика, клещата с веригата и отвертка“ /цитира/. По-надолу се чете, че: „Н. е започнал да срязва катализатора, а М. е наблюдавал за хора и автомобили. Н. е рязал дълго време катализатора и го е срязал./цитира/. Видно от докладната записка, навсякъде е посочено, че Н. С. е този, който е предприел всички необходими действия, за да бъде отделен катализаторът от автомобила. Никъде не се споменава за авторство и знание от страна на подзащитния ми. Именно това е и причината в Протокол № 94/01.07.2020г. за извършена дактилоскопна експертиза по ДП № 383/20г. да бъде посочено, че откритите дактилоскопни следи са на Н. С.. Същото е посочено и в Протокол № 292 за изготвена дактилоскопна експертиза, в която вещото лице К. отново е категоричен, че дактилоскопните отпечатьци са на лицето С.. Никъде не се споменава да е открито нещо, каквото и да било, по отношение на

подзащитния ми Р..

Самата пострадала Н., разпитана пред съдия, е категорична и заявява, че самата колата е била в неизправно състояние и са я дали на майстор, който да я ремонтира. Конкретно и във връзка с катализатора тя заявява: „Преди дни, но беше един ден миналата седмица, около обяд, дойдоха един голям мъж и едно момче у нас“ /цитира/. Пострадалата при разпита си пред съдия говори именно за подсъдимия С.. Същата към края на разпита си продължава: „Той ми каза как се казва, когато дойде първия път с възрастния мъж да ме питат за катализатора.“ /цитира/. Именно от думите на пострадалата Н. става ясно, че тя говори само и единствено за С., както и за някакъв друг възрастен мургав мъж на нейните години. Никъде не споменава, под каквато и да е форма, за каквото и да било, подсъдимия Р.. В същата насока са свидетелските показания на Стефчо Л. и Л. Л., които са съответно мъж и дъщеря на пострадалата. И двамата са категорични, че катализаторът е бил върнат, с което те нямали никакви претенции. Съпругът на пострадалата заявява, че същата е била във влошено здравословно състояние, болестта ѝ е била винаги, но е открита два месеца преди разпита на свидетеля Л.. Свидетелят Л. никъде по никакъв повод не споменава, за каквото и да било, подзащитният ми Р.. В същата насока са показанията на свидетеля Л., която обяснява как едно момче е отишло у тях и как им е занесло различни хранителни продукти. Отново свидетелката не споменава за Р., а говори само и единствено за Н. С.. Поради това аз считам, че показанията на тези трима свидетели следва да бъдат ценени от Вас. Считам, че от техния разпит може да се направи категоричен извод, че авторство в това деяние има само и единствено Н. С., но не и подзащитният ми.

В настоящото производство бяха разпитани и трима полицейски служители, един от които А. Б.. Същият в проведено съдебно заседание пред настоящия състав заяви, че е бил отрязан катализаторът на ауспуховата тръба. Свидетелят казва: „Не са ми казали кой го е отрязал този катализатор“. При зададени въпроси дали този свидетел е разяснявал правата на подзащитния ми свидетелят беше категоричен, че е била проведена беседа, но при тези беседи няма спомен да е водил разговор за разясняване правата на лицето. По-надолу също казва: „Не съм разяснявал права“.

В настоящото производство разпитан беше и свидетелят И. Т., който не

е бил на място на случилото се на 12.05.2020г. Същият е извършил беседа с подзащитния ми, като при тази беседа го е разпитвал за това какво се е случило на 12.05.2020г. От разпита на свидетеля на л.89 от ДП, което беше прочетено въпреки възражението от страна на защитата, става ясно, че този свидетел е разказал какво са му казали неговите колеги, но няма ясни възприятия за това какво се е случило. Не става ясно при думите на този свидетел дали той е разпитал на кой е колата, за какво е колата, кой е дал идеята, какво е знаел единият и другият. При нарочни въпроси в проведено съдебно заседание, а именно дали са разяснявали някакви права на подзащитния ми по чл.97 ал.1 предл.1 от НПК, същият свидетел заяви: „Не си спомням дали съм го обяснил това. Нямам спомен дали съм му разяснявал права“. Свидетелят казва, че във връзка с това подзащитният ми бил под неговото ползрение. Той беше категоричен, като каза: „Тези лица са попадали в ползрението ни и двамата във връзка с работата ми като оперативен работник“. И по-важното: „Попадали са ни периода, когато е станало това нещо. Във връзка с това са ми известни“. От тук се опровергава посоченото от прокурора, че подзащитният ми Р. и С., видите ли и преди са извършвали такива кражби и са попадали в ползрението на полицейските служители. Считам, че това се оборва именно от казаното в открито съдебно заседание от свидетеля Т., като беше категоричен, че дори да са му попадали С. и Р. в ползрението, то е било само и единствено във връзка с този случай- за процесния катализатор на 12.05.2020г.

В настоящото производство беше разпитан и свидетелят П. Е.- полицейски служител, който обясни, че при пристигането на място на 12.05.2020г. са видели лице, което се намирало в непосредствена близост до автомобила. След проведена беседа от тяхна страна лицето е изглеждало спокойно, като свидетелят заяви, че го попитал, като говори за подсъдимия Р., защо бяга и същият му отговорил, че няма лична карта и затова тръгнал да бяга. После казал: „Н. ме накара“, „Н. ме забра“, „Н. ме докара на място“, т.е. още на самата дата 12.05.2020г. при първоначалната беседа, подзащитният ми е казал каква е причината да се намира там на неправилното място в неподходящото време, а именно- „Н. ме забра и ме докара на място, той не ми е споделял за катализатор“- продължава свидетелят. Отново свидетелят заявява, че няма спомен да са разяснявали той или друг негов колега какви са правата при такава ситуация на подзащитния ми Р..

В днешното съдебно заседание самият Р. беше категоричен, че полицейските служители не са му разяснявали дали има той права и какви са те евентуално при една такава ситуация или подобна на нея. С оглед на това, аз ще Ви моля при постановяване на Вашия съдебен акт да имате предвид Решение № 230/08.09.2020г. по н.д. № 522/2019г. на ВКС, 2-ро н.о., където се казва, че ЕСПЧ при разглеждане на казуси, съгласно българския НПК, е намерил за недопустимо използването като доказателства в процеса на преразказани от полицейски служители признания на заподозряно/обвиняемо лице, при проведени с тях беседи, в условията на арест или задържане, без надлежно уведомяване и осигуряване правото им да ползват адвокатска защита и да не дават уличаващи ги обяснения, които могат да бъдат използвани за осъждането им. Организирането на беседи, разговори, в писмена или устна форма, подписани лично от съответните лица или не, провеждани от полицейски служители по ЗМВР, могат да имат само оперативно значение, с оглед разработването на версии и тяхната проверка. Те обаче нямат процесуална стойност и направените изявления от лицата не могат да се включват в доказателствения материал. Още по-малко е възможно това да бъде вършено чрез възпроизвеждането им от съответните полицейски служители, които са ги чули или записали. В българския НПК ясно са очертани правата на всеки един български гражданин. С оглед на това и в този аспект, след като подсъдимият не е направил изявленията си по надлежния процесуален ред, то те нямат доказателствено значение и не могат да бъдат ползвани за уличаването на самия подсъдим. С оглед на това и посочената от мен съдебна практика и категоричното становище на ЕСПЧ, моля, при решаване на делото на тримата разпитани полицейски служители в настоящия процес да не им бъдат вземани предвид дадените показания, като считам, че това е недопустимо.

В настоящото производство бяха разпитани и свидетелите А. А., И. Т. и Т. Т.. И тримата свидетели при разпита си, както и при последвала очна ставка между свидетелите Т. и А. и свидетеля Т., бяха категорични, че да, те са видели на процесната вечер 12.05.2020г. вдигната кола на крик при преминаването си с автомобил по ул.“С. Караджа“ в Пазарджик, като свидетелят А. казва: „Видяхме на някакъв паркинг вдигната кола и нищо повече. Нямаше хора около тази кола. Не е бил някой от двамата подсъдими в залата“. Свидетелят Т. казва: „Видяхме една кола, която беше вдигната на

крик. Тази кола не мога да кажа каква марка беше и какъв цвят, нито регистрационен номер. Не съм видял лица около колата, вдигната с крика. Не си спомням дали съм видял хора наблизо“. Единствено този свидетел споменава Р., но досежно това, че са имали финансови взаимоотношения и че същият е купувал мотор от него и други такива неща. Свидетелите бяха категорични, че са били на около 500 метра от вдигнатата с крик кола и от това разстояние не са видели легнали хора, както и хора около колата. В същата посока са и свидетелските показания на свидетеля Т., като същият казва, че неговият вуйчо се обадил на тел.112, за да подаде сигнал, че има вдигната кола на крик, но до нея не си спомня да е имало други хора. Казва, че поне той не е видял. Считам, че свидетелските показания на тримата свидетели следва да бъдат кредитирани в пълна степен и в тяхната категоричност, че до вдигната кола на крик те не са видели хора, още повече подсъдимия Р.. Свидетелят Т. Т. е бил съученик на подзащитния ми, но същият не заяви подзащитният ми да му се е хвалил или обяснявал, каквото и да било. Не смятам, че на база „аз съм чул от някакви хора“- чул, казал, рекъл, че е сериозно да бъде постановяван съдебен акт от такива приказки. Една присъда, в каквато и да е насока, следва да бъде произнесена след събиране на безспорни доказателства за авторство или липса на такова за едно деяние. Самият НПК е въздигнал това в чл.303, където се казва, че една присъда не може да бъде постановявана въз основа на предположения.

С оглед на всичко това и от анализа на свидетелските показания, смятам, че се установява авторство на деяние от страна на подсъдимия С.-свидетел към настоящия момент. Именно поради тази причина същият след разследване от 2020 до 2023 година на 26.09.2023г. сключи споразумение между представителя на РП-Пазарджик, него и защитника му, в което след като се призна за виновен му беше определено наказание от 4 месеца лишаване от свобода с 3 години изпитателен срок. След три години производство беше установено и С. си даде сметка, че по безспорен начин се доказва авторството на деянието, както е описано в ОА. Смятам, че именно и от там той взе това решение да сключи споразумение с РП-Пазарджик.

При решаване на делото, моля, да вземете предвид изключително положителните характеристики на подзащитния ми Р., като в няколкото броя представени пред Вас навсякъде се посочва, че той е изключително тих,

скромен, неконфликтен и добър човек. Следва да бъде взета и представената и приета по делото на два пъти характеристика, изготвена от полицейски служител- кварталният инспектор, в която е посочено, макар и много бедно и оскъдно, за личността му, че по отношение на него има само един заявителски материал и това е заявителският материал, образуван във връзка с процесния катализатор. От 2020 година до настоящия момент по отношение на Р. няма абсолютно никакви заявителски материали, няма никакви данни за това, че той се занимава, с каквато и да била, престъпна дейност или да има регистрирани противообществени прояви. Това е изключително красноречиво за дългия 4-годишен процес да бъде установено именно по несъмнен начин личността на подзащитния ми. Ако той действително се занимаваше с кражба на катализатори или каквото и да било и извършване на други престъпления по НК, 4 години е твърде дълъг период, през който щеше да има нови регистрации. Моля, да бъде отчетен и фактът, че към 12.05.2020г. подзащитният ми е бил едва 19 годишен, все още ученик, т.е. макар и в началото на своето пълнолетие, смятам, че той е бил един изключително незрял като човек и личност, неможещ все още да осъзнава и да преценява дадена ситуация. Смятам, че той е бил подведен от Н. С. и въввлечен в един дълъг наказателен процес. Смятам, че от събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин се установи, че авторството на деянието е именно само и единствено от страна на Н. С.. В днешното съдебно заседание С. беше разпитан в качеството на свидетел и обясни как е набелязал предварително процесния лек автомобил, как предварително е взел решение, че може да бъде свален катализаторът на автомобила. Обясни, че техническите средства, които са способствали за сваляне на катализатора са именно негови. Единственото разминаване е това, че той заяви, че след като е съобщил това негово решение за извършване на кражба подзащитният ми се е съгласил. В същото време, не успя да установи как е възприел това съгласие, по какъв начин- с думи, жестове, мимики ли, поради което смятам, че не следва да бъдат вземани от Вас предвид тези показания в тази им част при вземането на решение и постановяване от Вас на съдебен акт. Категорично считам, че в тази част свидетелските показания са изолирани и не се подкрепят по никакъв начин от останалия събран по делото доказателствен материал.

В ОА на РП-Пазарджик е посочено, че процесният катализатор е на

стойност 260,80лв. При изготвената съдебно-техническа и оценъчна експертиза в настоящото производство вещото лице установи, че стойността на този катализатор е 122,50лв., ако може да бъде използвана като катализатор, а при предаването му за материали- неговата стойност е стотинки. Вещото лице установи, че един автомобил може да бъде ползван и управляван и без този катализатор. С оглед на това, смятам, че не следва да бъде вземано предвид посоченото от представителя на РП-Пазарджик, че без един катализатор един автомобил е невъзможно да бъде ползван. Напротив- това беше установено, че е възможно. Отделно от това, ноторно известен е фактът за всички в тази зала и обществото като цяло, дори без да имаме специални знание и технически познания, че едно МПС може да бъде ползвано и употребявано и без наличието на катализатор. Катализаторът е част, която се поставя само за пречистване, но не способства за техническата годност на даден автомобил, поради което смятам, че тези думи не следва да бъдат вземани предвид от Вас.

С оглед на казаното от мен, смятам, че в един дълъг наказателен процес, започнал на 12.05.2020г. със задържането на подзащитния ми и приключващ пред първа инстанция в районен съд за срок от 4 години, безспорно се установи и доказва от събраните множество гласни и писмени доказателства, че подзащитният ми няма участие при извършването на кражбата. При него няма умисъл да върши престъпление и в частност процесната кражба. Не се е породило към момента, няма и такава престъпна нагласа. С оглед на това, моля с Вашия съдебен акт подзащитният ми да бъде признат за невиновен по така повдигнатото му обвинение.

Алтернативно, ако въпреки всичко прецените и то само и единствено, с оглед казаното от свидетеля Н. С. в днешното съдебно заседание, че подзащитният ми има някакво участие в процесното деяние, аз ще Ви моля деянието да бъде преквалифицирано от такова по чл.195 от НК в такова по чл.197 от НК, именно с оглед изпълненията на закона. Смятам, че законът следва да бъде спазван и прилаган стриктно, както е посочено в него, а именно, че когато вещта бъде върната или заместена, деянието следва да бъде преквалифицирано. Именно от приемо-предавателния протокол в ДП е посочено, че на 20.05.2020г. разследващият полицай е върнал на Н. И. Н. процесния катализатор. Както посочих по горе, наблюдаващият прокурор е дал указание да бъде изпълнен законът, но това не е сторено. Ще Ви моля,

дори да приемете някакво участие на подзащитния ми, същото да бъде отчетено от Вас при неговата изключително ниска възраст- едва 19 годишен, за това, че е бил подведен от пълнолетния Н. С., въввлечен в едно дълго производство и извършването на деяние, за което никога не е имало умисъл у подзащитния ми да бъде вършено и това, че поради увлечение, глупост, присъстващ на неправилното място и неправилното време с правилния човек се озова в една такава ситуация. В днешното съдебно заседание беше установено от подзащитния ми и свидетеля С., че именно след 12.05.2020г. те не поддържат връзка и са прекратили приятелските си отношения. Това е така, защото както родителите му, така и самият М. Р., са дали израз на всичко случило се, направили са едно кардинално становище, че този човек С. влияе изключително зле и негативно на Р. и след тази ситуация са прекратили всякакви отношения. Това е още едно доказателство за волята и желанието на подзащитния ми да не извършва, каквото и да било, което не е разрешено от закона и да не бъде неволно въввлечан в извършването на противообществени прояви и евентуално престъпления. Ще Ви моля да бъдат взети предвид изключително положителните характеристични данни по отношение подзащитния ми и фактът, че самият той е личност, без каквито и да било, престъпни нагласи и склонности. С оглед на горното, с постановяване на Вашия съдебен акт аз ще моля подзащитният ми да бъде признат за невиновен по обвинението. Алтернативно, ако прецените, че следва да понесе някаква отговорност за невежеството си и глупостта си, че е бил със С. на процесната дата, моля, след преквалификация на деянието по чл.197 от НК на подзащитния ми да бъде наложено наказание пробация в минимален размер, за да бъдат изпълнени все пак целите, визирани в чл.36 от НК, а именно- личната и генерална превенция. Смятам, че безспорно беше доказано, че подзащитният ми е излякъл за себе си поуката от случилото се 12.05.2020г. В тази насока не считам, че всяко едно такова неволно присъствие на неправилното място в правилния момент следва бъде наказвано с цялата строгост на закона. Напротив- на този млад човек следва да му бъде дадена възможност да продължи пътя си напред, да изгради живота си достойно, като категорично считам, че той е направил изводите за себе си и поуката от случилото се на 12.05.2020г. С оглед на това, моля, за Вашия справедлив съдебен акт.

РЕПЛИКА ПРОКУРОРЪТ: Ще маркирам защо деянието не е

квалифицирано по състава на чл.197 от НК. В теорията и практиката е застъпено становището, че се прилага само по отношение на изчерпателно посочени в нормата разпоредби, като настоящото позволява такава възможност и би намерила приложение само, ако откраднатото е било върнато или заместено в съдебното следствие от дееца. Инициативата за връщане на вещта следва да бъде от дееца. В теорията и практиката е заложено, че при опит, извършен от едно или няколко лица, няма причинена материална щета, поради което разпоредбата на чл.197 от НК е неприложима.

Като цяло съм съгласен с казаното от колегата, но не съм съгласен с нейния изводи и ще маркирам само относно това, че обвиняемият не е бил там, тъй като не бил видян от свидетелите Т. и А.. Самият подсъдим заяви, че е бил на място и се е скрил и затова и не е бил видян.

Относно обстоятелството, че е избягал само поради това, че се страхувал, че личната карта не е в него, искам да кажа, че там, където той бяга и се оттегля, е мястото и посоката, където е открит катализаторът. Според подсъдимия Р., свидетелят С. се е отдалечил към автомобила и там не е намерена нито вещта, нито инструменти, а там, където се е отдалечил Р., са намерени вещта и инструментите.

Относно практиката на ВКС искам да кажа, че същата касае случите, когато оперативни работници снемат обяснения при оперативна беседа и с разпит обясняват за престъпната дейност, извършена от беседваното лице. Когато лицето каже и установи за друго лице, че е извършил престъпна дейност, те се кредитират и подлежат на проверка.

ДУПЛИКА АДВ. Ц.: Когато са налице условията на чл.197 от НК, съдът е длъжен да приложи разпоредбата, като това е посочено в Решение №44/02.03.2020г. на Варненски окръжен съд по ВНОХД № 17/2020г. Това е с оглед казаното от уважаемия прокурор, че практиката била в друга насока. Аз смятам, че е именно в тази насока.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия Р.: Искам да кажа, че аз побягнах в една посока, а Н. в друга посока и това, което каза прокурорът за катализатора и неговото изхвърляне не е така. Не съм тръгнал да бягам нататък, където е бил хвърлен катализаторът. Придържам се към казаното от моя адвокат.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия Р.: Смятам, че нямам вина и искам да бъда оправдан.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови присъдата си, след което обяви същата на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 17:01 ч.

Председател: _____

Секретар: _____